תורה אור

"שלום עליך" ניכר שהוא ישן, חובטו במקלו, ורשות א] היתה לו לשרוף את כסותו והם אומרים "מה קול בעזרה - קול בן לוי לוקה ובגדיו נשרפין שישן לו על ב] משמר" משמרתו ר' אליעזר בן יעקב אומר פעם אחת מצאו את אחי אמי ישן ושרפו את כסותו. א"ר חייא בר אבא כי ג] מטי רבי יוחנן בהא מתניתא אמר הכי: "אשרידם לראשונים, שאפילו על אונס שינה עושין דין ד] שלא על אונס שינה על אחת כמה וכמה, תניא ה]רבי אומר איזו היא דרך ישרה שיבור לו ו]האדם ①ט](יאהב) אהוב את התוכחות שכל זמן שתוכחות בעולם נחת רוח באה לעולם, טובה וברכה באין לעולם, ורעה מסתלקת מן העולם שנאמר "ולמוכיחים ינעם ועליהם תבא ברכת טוב" ②ויש אומרים "יחזיק באמונה יתירה, שנאמר "עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי וגו'" אמר רבי שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן כל המוכיח את חבירו לשם שמים זוכה ז] לחלקו של הקדוש ברוך הוא שנאמר "מוכיח אדם אחרי" ולא עוד אלא שמושכין עליו חוט של חסד שנאמר "חן ימצא (המשך הפסוק) ממחליק לשון": ז](מצאו נעול יודע וכו')מי שהוא רוצה לתרום את המזבח [וכו']: הא גופא קשיא אמרת מי שהוא רוצה לתרום את המזבח משכים וטובל עד שלא יבא הממונה אלמא לאו בפיים תליא מילתא והדר תני יבא ויפיים אלמא בפיים תליא מילתא. אמר אביי לא קשיא כאן קודם תקנה כאן לאחר תקנה דתנן ג) בראשונה כל מי שרוצה לתרום את המזבח, תורם, בזמן שהן מרובין רצין ועולין בכבש כל הקודם את חבירו בתוך ארבע אמות זכה, היו שנים שוין הממונה אומר להם "הצביעו" ומה הן מוציאין אחת או שתים ואין מוציאין גודל במקדש מעשה ח] (א)ד)(ב' היו) שוין רצין ועולין בכבש ודחף אחד מהם את חבירו ונשברה רגלו וכשראו בית דין שהיו באים לידי סכנה התקינו שלא יהו תורמין את המזבח אלא בפייס. רבא אמר אידי ואידי לאחר תקנה והכי קתני מי שהוא רוצה לבא לפיים משכים וטובל עד שלא יבא הממונה:

מתני' ב)נטל את המפתח ופתח את ט] הפשפש תכנס מבית המוקד לעזרה ונכנסו הכהנים אחריו ושתי אבוקות של אור בידם (ג) ונחלקו לשתי כיתות אלו מהלכין באכסדרה דרך מזרח ואלו מהלכין באכסדרה דרך מערב היו בודקין והולכים עד שמגיעים למקום עושה חביתים הגיעו אלו ואלו אמרו שלום הכל שלום, העמידו י](עושה) חביתים לעשות חביתים, מי שזכה לתרום את המזבח הוא יתרום והם אומרים יא] הוי זהיר שלא תגע בכלי עד שתקדש ידיך ורגליך מן הכיור והרי המחתה נתונה במקצוע בין הכבש למזבח במערבו של כבש, אין אדם נכנס עמו ולא נר בידו אלא מהלך לאור המערכה ס)לא יב] היו רואין אותו

משלי כח כג · תהלים קא ו · משלי כד כה · משלי כח כג

מסורת הש"ס א) אבות פ"ב ע"ש נדרים כב: ע"ש ב) יש גורסים האדם עושתה ונזה יזכן פירש"י ועי' בתוספי גרסאות ג) יומא כב: ד) [נ"ל שהיו שניהן] ס) זבחים כח:

ולומר לו "שלום עליך" ניכר שהוא ישן חובטו במקלו מלקהו: ורשות היה לו לשרוף את כסותו והם אומרים מה קול בעזרה אומרים זה לזה בן לוי לוקה · ובשביל כך הוא צועק ונשמע קולו בכאן (ג): ק"ו על אונס שינה עושין דין · דשינה א היא אונס שאין אדם יכול לעמוד את עצמו שלא ליתן מסבאה לו שינה לעיניו: שלא על אונס שינה · דבר ששושין במתכוין: איזו היא דרך ישרה שיבור לו האדם · הרבה דברים צריך לו לאדם לבחור אלא הכי קאמר איזוהי דרך אחת מדרכים הישרים שיבור לו האדם: אהוב את התוכחות · לאהוב את התוכחות: (עשותה·כמו (ד)לעשות): שנאמר ולמוכיחים ינעם ועליהם תבא ברכת טוב · אדם שמקבל תוכחה ינעם ונחת רוח באה לעולם: עליהם תבא ברכת טוב · טובה וברכה באה לעולם כשטובה באה לעולם רעה מסתלקת מן העולם: ויש אומרים יחזיק באמונה יתירה · ישא ויתן עם בני אדם באמונה ולא יונה את הבריות: זוכה לחלקו של מקום · למחיצתו כלומר בתוך מחיצתו שכן נאמר מוכיח אדם הרי הוא אחרי כלומר עמי: **מתני'** נטל את המפתח · מתחת הטבלא של שיש ולא היה פותח שערי עזרה עד שיעלה עמוד השחר אלא נוטל את המפתח ופותח את הפשפש פתח קטן שהיה בשער קך שהמלא ר' יהודה דמדות (ה) דאמר פתח קטן היה לו שבו נכנסין לבלוש את העזרה: נכנס מבית המוקד לעזרה· דרך בית המוקד: נכנסו יג] אחריו (ו) כהנים ושתי אבוקות של אור בידן · נחלקו מאותן כהנים שתי כיתות מהם היו יורדים דרך לשון שבית המוקד היה בצפון: אלו הולכין באכסדרה· כל סביב העזרה מארבע רוחותיה עשו אכסדראות לאכסדראות על גבי עמודים לעמוד תחתיהן ולהגינם כליה ובגמ' פריך ומי הוי אכסדראות בעזרה הא"ד דאותו בנין של עץ היה לכך היה מקשי: אלו הולכים · אחת אכסדראות של העזרה בצד מזרח ואלו דרך מערב עד שהגיעו למזרח אלא חביריהם למקום עושה חביתים דלשכת עושה חביתים היה בעזרה כדאמר במנחות (דף ע') דליסתן ועריכתן צריך לעשות בפנים ובמזרח היתה כדתנן במסכת מדות (דף ו"ר): הגיעו אלו יד] [ואלו] אמרו שלום הכל שלום · לא חסרנו דבר: שלום כפל לשון: העמידו · מאותן כהנים עושי חביתים לעשות חביתים להחם חמין לרבוכה: מי שזכה לתרום את המזבח הוא יתרום את המזבח · וכילד סדר עשייתן אומר לו הזהר שלא תגע בכלי שאף ע"פ שהוא יודע בדבר צריך להזהירו שמא טו] יהא הולך יחיד ושמא ישכח ויגע ומתוך שמזהירין אותו הוא נזהר: עד שיקדש ידיו ורגליו מן הכיור · דלינה פוסלת (מן) קידוש ידים ורגלים וצריך לחזור ולקדש: והרי המחתה · כל זה היה אומר לו הרי המחתה נתונה בזוית בין הכבש למזבח למערבו של כבש כלומר באלכסון היא נתונה ממולעת בין כבש למזבח בזוית הכבש היא נתונה אלא מקום שכלה הכבש דהיינו בין הכבש ולמזבח: ואין אדם נכנס עמו · שבין אולם למזבח אין אדם יכול ליכנס (בכך) אלא בשעת עבודה וכי היכי דאדם אסור ליכנס בין אולם למזבח הכי(ז) הוא דאסור ליכנס בין אולם לכבש דכבש הוא כמזבח לכל דבר: ולא נר בידו · לפי שהולך יחידי: אלא מהלך לאור המערכה ולא היו רואין אותו · לפי שהי' מגד אחר של כבש במערבו דהא גובה הכבש שהוא גובה הרבה אמות היה מפסיק: ולא

רבינו גרשם

ישב גלי בגדיך וכסי עד שאתה יושב והדר קום משום צניעותא שלא יראו בשרך: שטוף ושתי שטוף ואחות · שטוף הכוס עד שלא תשתה בו משום נקיות ואחר ששתית חזור ושטוף אותו והחזירהו שאין כל הדעות שוות שלא תעשה אגינות למי שישתה אחריך וכשאתה שותה מים בכוס שפוך מהם כנגד אותו מקום שהיה פיך שם ואח"כ תן לתלמידך: ומת בצמא · שהיה מתבייש הוא לשפוך מהן אחר שתיית רבו: לא תפלוט בפני רבך · כדאמרינן התם [עירובין לט'] הרק בפני רבו חייב מיתה: בר מקרא ודיסא · חוץ מלאחר שאכל קרא או דיסא דאותו רוק שיש בפיו כפתילה של אבר דמי ששורף את הגוף אם לא ישליכנו חוץ: איש הר הבית · הממונה על השומרים של הר הבית א) : והן אומרים · השומרים אחרים: מה קול בעזרה ואומרין נה לזה ודאי קול בן לוי לוקה כו': משנה זו של מדות היא: ק"ו שלא על אונס שינה · מי שישן מרצונו שעושין ממנו דינים: ינעם · היינו נחת רוח: לפלגו לחלקו של מקום שנאמר מוכיח אדם אחרי · כלומר הקב"ה גורהו אחריו לחלקו: כאן קודם תקנה · כדתנן במסכת יומא בראשונה כל מי שהוא רוצה לתרום כו': ופתח את הפשפש · היינו אותו פתח קטן הפתוח מבית המוקד לעזרה כדתנן במדות: אלו · כת אחת הלכו באכסדרא ודרך המזרח: ואלו · באכסדרא דרך

א) עד כאן שייך לעמוד הקודם

◆

פי' הראב"ד

מה משכן מצוה בו שמירה ה"נ בענין שמירה דבית המקדש דאשכחן בפרק שני דמסכת שבועות דמקדש אקרי משכן: אמרי אין ודאי שימור בעלמא אשכחן דבעי ואלו קראי כהנים ולוים בהדי הדדי כתיבה משה ואהרן ובניו ומשה היה לוי ומשמע דגבי הדדי הוה יתבי ואכתי מנ"ל בג' מקומות היו שומרים ומנ"ל דכהנים הוו ה"ק החונים לפני משכן משה דאמשה קאי או החונים אהרן ובניו קאי קמיה כלומר אהרן ובניו ת.ת נעורין בחד דוכתא ואכתי ג' מקומות לכהנים מנ"ל מסיפא דקרא משמע בפי' ג' מקומות דכתיב שומרי משמרת למשמרת כלומר מהאי משמרת משמע כמו למשמרת כאילו היו שומרים למשמרת המקדש דהיינו הוה משמע שהיו שומרים לבד משמשמרת אחרת שהיתה בלא זה לקודש · וי"ל דהאי משמרת קאי אאהרן תם על בניו דהיינו שאהרן היה שומר לבד משמשמרת אחרונה דהוה אכתי בלא הוא תם בניו היו שומרים כמו כן לבד משמשמרת אחריני · א"כ ע"כ דהות משמרת שלישית ומעתה אמור משמר שלישי אמאן תרמייהו אי אלוים כבר כתבי משה אלא ע"כ בכהנים היו לפיכך יש לנו לומר ולפרש ע"כ דאהרן בחד מקום ובניו בשתי מקומות דאמקדש בסיפא דקרא לגופיה לא איצטרך האי משמרת דא"כ ליכתוב קרא שומרי משמרת או שומר הקודש בהדי כל חד וחד כדפרישית והא נמי משמע לתלמודי' ומדנקיט תרי לישנא בלשון חניית ובלשון שמירה א"ב חילוק הוא בין חנייה לשמירה ולאהרן ולבניו לשון שמירה וא"ת האיך נוכל לומר הלשון לשון רבים והחונים על משה לבדו י"ל דקרא מיהו אינו יוצא מידי פשוטו דמילתא חונים נמי קאי אאהרן ולבניו אלא דגלי לן בסופי דקרא דכתובה ביה לשון שמירה דחניית אהרן ובניו היתה יותר במקום הקדש ואכתי אם תקשי בקרא כתיב קדמה ותיבעין לא היה במזרח אלא בצפון כדתנן במסכת מדות י"ל שהכל לפי הענין דבמשכן שמא לא היה צריך לשמור כ"א מצד מזרח לפי ששער היה מן המזרח ולא הוה בו יותר שערים וע"ג אבטינס נמי לא היה שער אפ"ה צריך שמא אותן דורות ידעו מצד של כ"א שמירה צריך אבל במשכן לא צריך כ"א במזרח דוקא ועוד י"ל במשכן נמי הי' כן שומרים בג' מקומות לא' במזרח דוקא היו כל אותן מקומות אלא יכול להיות בצפון היה וא"ת והלא קדמה מזרחה כתיב י"ל דלאו דוקא הוא במזרח ממש הרי בג' מקומות אינו מזכיר אלא משה בלבד ב"ב מזכיר לוים עם בניו של אהרן לפיכך יש לומר שמצד צפון או דרום היו שומרים עם הלוים שמאותו צד היו חונים ומה שאינו מזכיר בהדיא כל ג' מקומות אלא מזרח בלבד לפי שכבר הגיד לו באיזה מקום חנו בני גרשון ובני מררי ובני קהת ומפני שהלוים מאותו צד מרובים מן הכהנים ששומרים באותו צד לא חש להזכיר מקום חנייתם כמו שהזכיר כ"א משה לבד ולא לשאר הלוים שהיו שומרין עם בני אהרן אבל מקום המזרח שלא היו שם כ"א משה ואהרן שמקומם עצמן משובח הזכירו את שמם תם את מקומם · ויכול להיות כי בית אבטינס הי' כמו כן במזרח אלא שהיה משוך לצד צפון או דרום אלא שקשה דמספקא לתלמודא במסכת יומא בפ"ק שלשכת פרהדרין אם היתה בצפון ובית אבטינס בדרום או בית אבטינס בצפון ופרהדרין בדרום ושם האי בצפון ודרום קא מספקא ליה התם על כרחנו י"ל לפירוש הנראה היינו שמשוכה לצד צפון ודרום ולאו ממש בצפון ודרום דהא א"א למימר דלשכת פרהדרין היתה בצפון או בדרום כ"א במזרח דתניא בפ"ק דיומא כל השערים שהיו שם לא היה מזרחה חוץ משער ניקנור שלפנים ממנו לשכת פרהדרין מכלל דהיינו משמע דלשכת פרהדרין היתה במזרח שאם היתה בצפון למה הוה חייב שער שהיה עומד במזרח מחמת לשכת פרהדרין יותר היה חייב אחד משערי צפון שהיו קריבים לו יותר או אחר משערי דרום אי סבר לן שהיתה עומדת בדרום אלא שעומדת במזרח ש"מ אלא בהא מספקא לן אם היתה משוכה יותר לצד צפון לצד דרומו הי"נ בית אבטינס כמו כן יכול להיות שהיתה במזרח אלא שמשוכה לצד צפון או לצד דרום מיהא בית המוקד ודאי בצפון הוה קאי כדאיתא במסכת מדות מיהו אם תקשי כמו שהקשה בפתרונו החכם הר"ר שמואל החסיד ע"ה דהיכי ילפינן ממשה ואהרן דכהנים ולוים בעי הלא משה כה"ג הוה כדאיתא בזבחים פ' טבול יום י"ל אפי' למ"ד התם כה"ג הוה מ"מ לענין מראה נגעים לא הוה כהן הרי כיון שאנו רואים חילוק בין משה ואהרן וגם מצינו שהניחי' סמך למשה הכתוב ושמירה לאהרן ובניו א"כ ע"כ חילק הכתוב בשמירת משה מפני שהוא לוי לכל הפחות לענין מראות נגעים ובהא איכא לספוקי אם דוקא כהנים ולוים בעי אבל אם רצו לעשות הכל כהנים במקום לוים שפיר דמי דסברא לומר שהרי יותר זריזין כהנים מלוים לענין כל דבר בין לענין שמירה בין לכל דבר או דילמא כהנים ולוים בעי דוקא כי היכא דתהוי הכירא מפני לכהנים שהיו שומרים מפני יותר במזרח מאחר שאין באותו מקום הלוים יכולים לשמור כי הם בלבד מפני שהם מורע אהרן הקדוש הקרוב אלו ולפי מה שהדעת נוטה נראה דדוקא בכהנים ולוים בעי כי היכא דתהוי להו הכירא: אכסדרה בערוך פס' אכסדרה היא איתפלידרא בלשון התלמוד והיא בית שיש לה ג' דפנות: מה"מ שהכהנים שומרים על הלוים דאי משום דכתיב משה ואהרן ובניו דילמא בג' מקומות אחריני בלא לוי דמשה היה שומר כמו באותן כ"א מקומות כא' מהם שהיו הלוים שומרים כהנים ולא ובשביל כך מנ"ל דכהנים ולוים בעו באותן ג' מקומות בסמוך זה לזה כגון הכהנים למעלה ולוים למטה וקא שקיל ופרי מהאי קרא דכתיב וילוו עליך בלוים כתיב בעבודתך ששומרי שמך כמו שאתה שומר או אינו אלא בעבודה בכ"א מקומות שהם שומרים לבדם כשהוא אומר וגו' הא כיצד יתקיימו ב' כתובים הללו בעבודתך בעבודת כהנים מלמעלה ולוים למטה הכך מתקיימא בעבודתך והיינו שהלוים שומרים בסמוך

באותן שאין בהם כלאים · מגנפת ולבונה: קשין · שאני בגדי כהונה היו קשים שהוטן היו כפול ו' ולכן שרו כהלכה אבל בלבישה והעלאה אסור כדאיתא בפ"ק דעירובין [נ"ל דערכין דף ג:] כהנים איתרבי ליה דסד"א כיון דאשתרי כלאים גבייהו ליתנהו בגדילים תשנה לן קמ"ל דנהי דבעידן עבודה אשתרי שלא בעידן עבודה לא אשתרי: האי מסקא גמדי דמים · מאמו לגד · גמדא שהוא קשה ונכון · ונכרת מתקשים אותו: שריא · מותר כהלכה לפי שהיא קשה ואין נימא נכרכת עליו: דאמר מר מחולות לא נתקדשו ובעל קרי משולח חוץ לשתי מחנות · יליף בפסחים פרק אלו דברים [דף סז:] מדכתיב וכל זר לרבות בעלי קרי ומתני' סייעתא לר' יוחנן דאמר מחילות לא נתקדשו מדתנן שבעל קרי היה מהלך במסיבה דהיינו מחילות ואי הוה קדושות לא היה בעל קרי הולך שם · אבל לבה דאמר ובעל קרי משולח חוץ לשתי מחנות לא מייתי סייעתא ממתניתין אלא מילתא דרבי הוא מסיק: נחר ליה · שאלה קול מנחריו לידע אם היה שם אדם: א"ל רב ספרא · ליעול מר: א"ל רבי אבא ע"כ לא הוילא כו' · שאינך נכנס בבית הכסא כי לא היה לך לדבר (ליעול מר) אלא היה לך להשמיע קול לודיעני אם יש שם אדם ובייתי נמנע מליכנס: לאו הכי תנן מצאו נעול בידוע שיש שם אדם · אלמא מיקרו דבר זה לסימן שלא יצטרך לשאול אם יש שם אדם ויצטרך הלה להשיב לו: ורב ספרא · סבר דר' אבא מסוכן הוא ואם היה משמיע קולו היה הולך לדרכו ומסתכן: עמוד · של גדולים הנעקר לצאת וסתירו: מביא את אדם לידרוקן · חולי שבטנו נפח: סילון · של מי רגלים: (ומה דר"ם א"ל לרב אבא כו' דכיון שראה אותו נעול לא היה לך להתקרב אלו הכי תנן מצאו נעול כו' ור"ם שדיבר אליו סבר מסוכן הוא): חשוך תקין נפשך וקדים תקין נפשך · התמהק בערב והקדים בבקר לתקן עצמך לעשות צרכיך בשעה שאין בני אדם מצוין בדרכים ולא תצטרך להתרחק בשדה: תוב וגלי · לא תגביה בגדיך עד שתשב על הכסא: כסי וקום · כסה פרועך קודם שתקום שלא יראה בשרך לא בישיבה ולא בקימה: שטוף ושתי שטוף ואחות · שטוף הכוס קודם שישתה שמא אותו ששתה בו לא היה נקי תחלה ולא שטפו אחרי ששתה בו · ואחר שישתה שטוף הכוס (בו) כדי שלא יצטרך השותה אחריך לשטפו: וכשאתה שותה מים שפוך מהם · במקום שנתת פיך: כל מילי לא תפלוט · אבל דבר שאכלת אם נזדמן רוק לתוך פיך לא תפלוט אותו לחוץ לפני רבך אלא תבלעהו חוץ ממאכל דלועין ודייסא כי הבולע רוק אחר אכילה נפקד כאלו היה מכנים פתילה של אבר לתוך פיו: תנן התם · משנה היא במס' מדות [פ"א מ"ב] ומייתי לה הכא משמע משום דבעי למקבע עלה גמרא ומדות אין לה גמרא: איש הר הבית · שר וממונה של צרכי הר הבית כמו איפר כס"ג: ורשות היה לו לשרוף כסותו · ואין כאן משום בעל תשחית דהפקר ב"ד היה הפקר: אהוב את התוכחות · היא הכא פי' שמוכיח: זוכה א) לפלגו · לחלקו ולמחיצתו: ב) (מתניתין) מי שהיה רוצה לתרום את המזבח · היא היתה עבודה ראשונה תחלת עבודת היום: לא כל הכהנים שוין · שמים מקדים לבוא ושמים מאחר לבוא כדתנן בפ"ק דיומא [דף כ:] בכל יום תורמין המזבח מקריאת הגבר או כמוך לו בין מלפניו או מלאחריו וביום הכפורים מחצות וברגלים מאשמורה הראשונה ודהיינו דקאמר פעמים שהוא מקריות הגבר כלומר רוב פעמים ופעמים שהם מאחר קריות הגבר רב אמר קרא גברא ורב שילא אמר קרא תרנגולא: והממונה בא ודופק · בפתחי של בית כפתות לחיל ובה פותחין לו אותו פתח: יבוא ויפיס · זה הפיים היה בבית המוקד שעדיין לא נפתח שער העזרה ושאר הפייסות היו בלשכת הגזית: גמ' משכים וטובל כו' אלמא לאו בפיים · דמשמע דטובל בא לתרום דהוי כמי פיום מה לו למכר לאבגל ימתין עד שיפול עליו הגורל: כאן לאחר התקנה · שתקנו בפיים לפי שרצון כל א' לקדם את חבירו ובאין לידי סכנה דפעם אחד נשברו רגליו של א': מי שרוצה להפיס משכים וטובל · כדי שיהא מזומן מיד אחר הגורל לעבודתו אי נמי מפחות הינם מזומה שלא ימתר ויבוים לעזרה בלא טבילה: [מתני'] נטל את המפתח · במסכת מדות מפרש מהיכן נטלו: ופתח את הפשפש · פתח קטן שהיה אצל השער הגדול כי לא היו פותחין שער הגדול עד היום: באכסדרה · כי כל העזרה היתה מוקפת אכסדרות אלא תחומם במיה על עמודים: היו בודקין · אם ימצאו כלי המקדש במקומם: למקום עושה חביתין · לנפה שבה מתקנים חביתין [של] כה"ג ופגעו אלו באלו: הכל שלום · לא נפקד ממנו כלום: והרי המחתה נתונה · מראין לו מקומה של מחתה:

א) כן הגי' בעי"ב ב) מכאן עד גמ' שייך לדף כט ע"א

עין משפט נר מצוה

כז א מיי' פ"ד מהלכות תמידין ומוספין הל' ג:

כח ב מיי' פ"ח מהל' בית הבחירה הל' יא:

כט ג מיי' פ"ב מהל' תמידין ומוספין הלכה יב:

◆

שיטה מקובצת

א] היה לו אות ת' נמחק: ב] משמרתו אמר ר' אליעזר בן יעקב פעם תיבת אומר נמחק: ג] כי הוה מטי: ד] דין וק"ו: על אונס שינה עושין דין שלא: ה]האדם אהוב את התוכחות לעשותה כך גרים ר"ש: ו] זוכה · פ"א לפלגו של: ז] מתיבת ממחליק לשון עד תיבות מי שהוא נרשם על כל תיבה קו להורות כי לפ"ד ראוי למחקו: ח] מעשה שהיו שניהן שוין: ט] הפשפש עיין בערוך בערך פשפש: י] העמידו עושי חביתים את ת' נמחק: יא] אומרים לו הוי: יב] לא · זבחים (דף כא ע"ב): יג] הכהנים אחריו ושתי: יד] אלו ואלו אמרו: טו] שהוא היה הולך תיבת יהא נמחק:

◆

פי' הרא"ש

כה"ג ולכנס הנשכה מששה רוקם ולבני אהרן תעשה כתנות ועשית להם אבנטי' וילפינן רוקם רוקם ממקרא ואלה פקודי · מה כתם כלאים אף הכא כלאים · ומדכתיב ולבני אהרן וגו' ועשית להם אבנטים משמע שהיו חלוקים מאבנט של כה"ג · ולהם ספרים דגרסי לא ניחא למ"ד אבנטו של כה"ג זהו אבנטו של כהן הדיוט וה"ם אבנטו של כה"ג בי"ם שהיה של בוץ זהו אבנטו של כהן הדיוט כל השנה: מימך השיהי' לכשל מתחיו כמו מוך שקי' וגו' [תענית ו:]:

נושא: שורפים כסותו על שלא קמו בבקר

נושא: דרך ישרה שיבור לו האדם

נושא: פייס לתרומת הדשן

מבנה

◇ ב' תשובות ליישב דברי המשנה באיך נבחר מי יתרום תרומת הדשן

הגהות הב"ח (א) גמ' מעשה בשנים שהיו שוין: (ב) שם נכנסה ונחלקו לשתי וכו' דרך המזרח וכו' דרך המערב: (ג) מפרש ד"ה ורשות היה וכו' בכאן הכ"ד ואח"כ מ"ה על אונס וכו' שינה לעינו ק"ו שלא על אונס כנ"ל והד"א: (ד) ד"ה לאהוב את התוכחות וכו' לעשות הס"ד ואח"כ מ"ה נחת רוח וכו' מן העולם הס"ד ואח"כ מ"ה שנאמר ולמוכיחים: (ה) ד"ה נטל וכו' דמדות הוא דאמר: (ו) ד"ה נכנסו אחריו הכהנים וכו' בידן ונחלקו: (ז) ד"ה ואין אדם וכו' הכי נמי הוא דאסור: